

Dagbøker

II

00107

No. 2.

Dagbok

for

fangermann G. Bjørnes

fra

overvintringen i Widedfjard

1933 - 34.

~~Engelsmændene:~~
~~H. R. Green~~

~~H. E. Moss~~

~~Braaten~~ ~~Braaten~~

~~Chatham~~ ~~Hend~~

~~Engel~~

Fortællelse fra bok no. 1.

paa vestsiden av fjorden syntes jeg at se et telt og paa fjæren som lignet båter. Det skulle tyde paa at Engelsmændene end nu ikke hadde forlatt tustbotn, men kun flyktet over fjorden, hvorfra jeg hadde anbefalt dem, som det letteste sted at komme oppaa brøen. Efter 5 timers marsj gjennem ^{myr} skarp marerstein var mit fotfæi, som bestod av et par grube-støvler med nye halvsaaler, allerede saa haardt medtat, at jeg skjænte at de ikke ville kunne til at halde ut tur og re-tur til K. B. bay. Jeg måtte derfor, hvor nødigt jeg end vilde, opgi K. B. bay turen, istedet satte jeg kursen til vestsiden av tustbotn. Hvis mine øine ikke hadde bedrad mig, saa var jo Engelsmændene endnu ~~der~~ at træffe, og da blev min tur til K. B. bay ikke nødvendig. Efter 7 timers sammenhengende marsj fik jeg ganske rigtig se Engelsmændenes telt-leir. De blev saa forbauset over min uvante

~~Engelsmændene:~~

~~H. R. Green:~~

~~R. G. Moss.~~

~~Beantone~~

~~Chatham~~

~~Engel~~

paa vestsiden av fjorden syntes jeg at se et telt og paa fjern som lignet båter. Det skulle tyde paa at Engelsmændene end nu ikke hadde forlatt tustboten, men kun flyktet over fjorden, hvorfra jeg hadde anbefalt dem, som det bedste sted at komme oppaa brøen. Efter 5 timers marsj gjennem ^{myr} skarp marerstein var mit fottøj, som bestod av et par grøbe-støvler med nye halvsaaler, allerede saa haardt medtat, at jeg skjænte at de ikke ville kunne til at halle ut tur og retur til K. B. bay. Jeg måtte derfor, hvor uønsket jeg end vilde, opgi K. B. bay turen, istedet satte jeg kursen til vestsiden av tustboten. Hvis mine øine ikke hadde bedrad mig, saa var jo Engelsmændene endnu ~~der~~ at træffe, og da blev min tur til K. B. bay ikke nødvendig. Efter 4 timers sammenhengende marsj fik jeg ganske rigtig se Engelsmændenes telt-leir. De blev saa forbauset over min uventede

064400078

12/9 1931 H.

28/11 | 28/2 1932 W
19/3 22/3 26/3 28/4 29/4

Notaker om frøgl

H. L. H.

de til syne komst af 3 etkr. og den kom
mig imøde længe før jeg kom ned.
De havde allerede været en tur til K.B.
bay og hentet 2 mænd og 1 slæde til hjælp
siden havde de flyttet over til vestsiden
af tustebøen. Dagen efter skulle de gaa
over broen til K. B. bay dragende sin bagage
efter sig paa slæden; Det blev nok en hård
jæt til broen er glat og isjævn; Men saa er
de til gengæld godt utrustet for en så-
dan tur både med slpesko, stokke og line
Engelsmændene bevertet mig paa det bedste
med med te og kjaes og kakolade.
Efter nogen timers hvil beverte jeg pas-
sen og tog en hjertelig afsked med Engels-
mændene og roddede derpaa udføer til tust-
fjærdnes med den dårligste båten, den andre
og bedste vilde jeg ikke ta for jeg var sik-
ker paa at Engelsmændene i skat var
kommer over broen til K. B. bay.
Jeg kom hjem efter 5 timers rofærd gjen-
nemvæt til skinnet. Båten var saa

skrapelig at jeg hele tiden, medens jeg rod-
de udføer, måtte sidde paa bakkardside
for at holde en åpen revne som paa
langt efter styrbardside, over vandlinjen og
dermed hindre båten fra at revne füll.
Efter hjemkomsten berget jeg paa land alt
bissere om båten, og med et spark i skauven
lot jeg den seile sin egen sø.

Den paafølgende uke var jeg optatt
med at reparere lidt paa hovedhytta, jagte
efter rype og fjærplyt, de sidste for at brøke
som agur til roven. Det tægter høst, man
merker allerede ^{en} temperaturen og de hyppige kvi-
linger at vinteren er i anmarsj. Jeg kan
måttet bare båten füll røkked for at ikke
kulingene skal ta den. Den 14. september rod-
de jeg over østfjærd, drag båten op paa land
og gik indover til Lygtedalhytta, dels for at
rette op fælle, dels for at ordne med hytta som
viser sig at være i en stændig forfatning.
Dagen efter gik jeg udføer til båten og roddede
hjem igjen medbringende endel røkked.

Lördag 16. september.

Det blis av syd med 5 kühdegrader og oversky-
et himmel. Jeg seilte idag utover helt til
Villa Moen paa 6 timer, paa veien var
jeg oppe paa Teatoru og Svartberget. Fangst
2 erfugl. Sammedag var jeg paa røppejagt
men fik kun 2 skr. Det blev mi en peri-
ode paa flere dage med stive kühinger av
sydvæst og vest, med varme grader og regn
byger. Den 19. ds. var det et litet ophall med
ineiret, jeg radde utover til Gletscherhytta,
men samme kvell begyudte det at blåse
igjen verre end nagen sinde. Jeg måtte
bare båten full av sten, like som hytta
måtte støttes av med røkved, ti stor-
men truet med at ta den. Jeg fik ikke
sone om natten. Tiden foren jeg foröv-
rig med at jagte efter endel rype som in-
neiret jaget ned av fjellet. Paa lange inneiret
raser kan jeg ikke komme herfra med
båten, og landveien er det imülig at komme
fram, da hytta står imellem 2 üsilgjenge

lige isbrar.

Torsdag 21. ds. Inneiret synes mi endelig at
være i utlagende, sjöen har lagt sig na-
got og tüften ser pænere ut. Jeg bestemte
mig til at ro utover for at besøke Kalle
og Anders paa Bangen trök; kammer paa
sørs av storisbron begyudte det at blåse
igjen, likesom sjöen efter hvert vokste
valdsamt, med mit råddeskal av en båt
måtte jeg manövrere forsigtig i den stygge
pyramidesjöen som mi opstad, at smil til
bake var imülig, derfor var vinden altfor
sterk innat, at ro lenger utover var hel-
ler ikke tilrådelig, ti der var sjöen sikket
endri svarere. Da jeg vel var kammer
klar av storisbron bestüet jeg at lande,
men det saa næsten håplöst ut, ti sjöen
grünubrot ca. 50 m. fra land; Men da jeg
ikke hadde noget valg måtte jeg forsöke
allikevel. Jeg radde saa nær grünubrotene
som det var raadelig, og medens sjöene like-
som tok en püst i bakken" tok jeg til at

na mot land og alle kræfter, men drag-
søget forsinket mig lidt, så før jeg nåd-
de land blev jeg indhukket og en magtig
kølge som kastede båten langt op paa det
sørre, med lynets fart spratt jeg ud af båt-
en og holdt den fast, for at ikke drag-søget
skulle ta den med sig ud igjenn. Ja det gik
jo bra den gang, men det var paa nære
nippet at det skulle ha gaet galt. Medens
jeg endnu skælve og spænning over den
ogs overstille fare, kom jeg til at minnes
min fangstkamerat ^{Dr.} Einlanderen Wainio
Johansen som forsvandt i den frygtindgyden-
de stormen i 1922. Tankene lyste jeg fred
over hans minde, medens en tåre stjal
sig ned over mit kind. De mange arleke-
de menneske skeletter som findes næsten
paa hvert mess og hver halvdel paa Svalbard
er et taust, men dog talende språk om de
dragetier som i svunden tid er blit ut-
spilt paa Svalbard. Det er ogsaa en alvor-
lig paa minde for os et fangstmaame-

nes fangstvirksomhet i de arktiske egne
ikke er nogen lek, ingen dans paa roser.
Naar jeg hadde drad båten saa langt op
paa land at jeg var sikker paa at sjøen
ikke skulle naa den, og belæst den med
nogen store kampestein, gik jeg utover
langs kanten. Mange friske verdifulle
tømmerstokke laa i fjæren langs hele
kysten. Ved rüssehytta, som jeg naadde
efter 1 times marej hadde Kalle heist et
rødt flag op i toppen av en bambusstang,
det skulle være merke paa at fangst-
feltet var optatt. Rüssehytta som bestaar
av en flere hundrede aargammel tømmer-
køje er paa 3 sider omgitt av en tyk jord-
vall. En klam muggen løft slo mig
i møte naar jeg aapnet døren. Kalle had-
de dog gjort rent og sat ind en liter baaf-
ovn. Jeg fortsatte marsjen videre utover
straks og kom til Allert D. bay efter yder-
ligere 2 1/4 times tid. Paa veien jeg følge av
en liter hvitvov, den fulgte mig som en

hænd helt frem til A. D. bag hvor der
fik et stykke margarin av mig til kvælds.
Jeg overvåget i hytta, men der var saa
lille med sørgklar at jeg frøs om natten.
Om morgenen gik jeg ud til Bangentuek
paa 3/4 time. Kammen frem saa jeg at røken
steg op av ovenrøret, likesom jeg hørte det prat
et inde i hytta; jeg stille mig op til baksiden
av hytteweggen og gav mig til at plystre kraf-
tig, straks stilnet praten og jeg hørte at nogen
kam ud. Anders og Kalle var hæilig for-
bænset over at jeg kam mi, akkurat i de
første jøndøgnstormene. Men jeg
måtte ortalig tilstaa at selv om det var svær-
troligt når fortiden, saa viste jeg dog ikke
at det var jøndøgnstormene vi hadde.
Det stod bra til hos Kalle og Anders, de
var nu ferdige med reparation av de 5
fangsthytter som de skal bruke til vinteren.
fallene hadde de ogsaa repareret og rettet op.
Det de endnu hadde at gjøre for vinteren
kam var at forskaffe sig vinterforsyning

av kjøtt og brødset. Kalle og Anders hadde
5 husrøer med hytta, de 2 største av røene
var døpt "Limbek" og "Dia"; medens de 3 andre
endnu ikke hadde fåt navn.

Den 25. august hadde Kalle set Karl Bengts-
sen seile forbi Bangentuek og nordover.
Dagen efter min ankomst var jeg Anders
kehjelpelig med at kappe op og bære sammen
endel store roktømmerstokke som laa i fjæ-
ren; medens Kalle var kok.

Lørdag 24. september.

Stærk vind av øst, smølt hav og 2,5 kühle-
grader. Jeg og Kalle gik idag med Ritters mo-
torbåt indover til Gletcherhytta hvor Kalle skul-
le jagte efter rype. Paa veien var vi paa land
med storiskron og tok min smibet paa stop.
Da vi hadde fåt os te i Gletcherhytta fortsatte
vi turen til "Villa Måen" hvor vi hadde rype-
styk til kvælds. Kalle syntes det var det bedste
han magesinde hadde spist. Dagen efter
gik Kalle til fjells for at jagte efter rype
medens jeg gik indover til Tustfjardnes

idet jeg rettet op alle fællene paa mine. Elue-
ne var endnu ikke frasset, for at halle fot-
friet hørt måtte jeg ta av mig føttøiet hver-
gang jeg skulle over de største elvene, det var
lidelig kaldt at vade til knæ i isørpe.

Sunders lærte mig boken: "Italia dragedien på
marthall." Jeg opret nu nogen dage til rypejagt
men da det næsten ikke findes intet oppe
i fjelltinne haller rypene sig saa høit op-
pe i flågene at det er usad at nå dem. Hvis
sneforhøllene ikke skulle for andre sig til
det bedre i nærmeste fremtid, saa maa jeg
skyte erfugl og snad isledet.

Den 2. oktober gik jeg atter i tover til
kistationene for at jage og hente indover
dene av bådene. Paa min iit til "Villa Nani"
skjot jeg ialt 40 rype. Halle hadde ifølge dag-
boken paa V. M. måttet reise hjem igjen
uten at skufft en eneste rype. Han måtte
ta med sig de 15 rype i Gletcherhytta som jeg
gav ham for vi skilles. Den 5. oktober grov
jeg frem den mindste baten av en snar sne

skaub, som var føket over den og rodde iit
over til Gletcherhytta, dagens fangst blev ter-
fugl, 3 kiste og 2 rype. Dagen efter rodde jeg
indover over bra kungta, satte op baten paa
nisterplassen, og gik over næste isbra til V. M.
hvor jeg kakte mig te og rodde derpaa videre
indover til Svartberghytta med den andre
baten, fangsten blev 4 rype og 1 erfugl.

Lördag 7. oktober.
Lut krio^{av} West, med lette sneligger og 12 kilder-
grader. Jeg sket mig mot vind og strøm ind-
over til Etatorä. Paa føttene hadde jeg et
par gummistövel som var saa kalde at
jeg måtte legge til land paa flere steder
for at springe mig varm. Lärpis ta sig på
asene saa de lignet tømmerstokke. Dagen
efter rodde jeg hjem til Storfjordnes.
Jeg har atter jaglet nogen dage efter rype
men fåt kun 30 stkr. Den 12. oktober
rodde jeg indover til auestoten dels for at
jage efter matuytlig vildt og dels for at
efter den fangstbaten som Engelsmannen

la igjen efter sig skrumme. Den 13. ds sadde
jeg over fjorden til Lyggedalhytta med litt sek-
-ked, jeg har nemlig lovet Gjelberg Nais at
ha ~~in~~ brændsel og mat i hytta til han-
kammer for at hente mig over fjellet neste
-aar. Derfra fortsatte jeg videre indover til
isbræn. Jeg fandt båten liggende fastfrossen
i fjæren, halv av sand og is, da jeg ikke
hadde noget med mig som jeg kunne hjel-
-pe mig med, måtte jeg la båten ligge fore-
-løbig. Efter Engelsenmannene fandt jeg endel
smaa ting som de hadde lagt igjen efter
sig. Jeg la merke til at store flokke med
erfugle flai i store sirkler høit op i tæppen
for stuttelig at satte kursen sydover og for-
-svunne over Mittag Reflerbræn. Flittil har
jeg trod at erfuglen altid holdt sig nede ved
sjæen og fulgte langt høyere paa sine van-
-dringer, men nu maa jeg nok revidere
min opfatning i det stykke. Der lag med dode
mariflue laa paa fjæren. Rav og Skarvinger
frosset i marifluer. Jeg trodde hjem som

medag med en fangst av 30 erfugl og 1
snad. Den 15. oktober. Frisk kvis av s. vest
med stygge forreone skyer, regnbyger og 1 var-
-megrad. Jeg sadde i besik til Ritter, kam-
-men midt paa austfjord blev jeg over-
-faldt av en stiv kuling av sv. og hai sjø,
jeg hadde vind og sjø paa tværs av min
rute, det var ikke andet for mig at gjøre
end et store halvt unda mot R. Pettermann
hvor jeg ville faa aakoll. Det lykkedes end-
-lig efter 2½ times slit men da var båten
halv av sjø og jeg selv gjennumnaat til
skinnet. For at sikre mig mat de voldsom-
-me kaster inde som hersket ved R. Petter-
-mann, tok jeg flere store stein i båten,
men det viste sig at vare overfladig, ti
da jeg kom et stykke ut fra Vestfjord var
fint veir igjen, ja jeg endog se et glimt
av solen for jeg kom til Karspynten.

Jeg traf Ritter hjemme; Kulingen i sep-
-tember har desværre knust og kastet Ritter
båt paa havet. Ritter hadde endnu ikke

fået noget væsentlig hverken med rype
eller rypegl, og nu når han har mistet
båten har han ikke anledning til at skyde
sjøfugl, og rype er det som bekjendt titet og
paa vestsiden av Widefjærd. Jeg frygter der-
for at det blir smalhaus med kjæt for Rit-
ter i vinter. Dagen efter når jeg radde
hjem gjærdet jeg et skjildet fjend i et på
fjærdet, jeg fandt nemlig en død snad
liggende og flygte i vandkorpser. Paa snad
en fandt ingen ydre læsninger som kunne
ha forårsaket døden. Det hører til skjildet
herom at finne død snad; Men Ritter had-
de ogsaa funnet en død snad i fjæren ved
Gaffeldalen. Det er nu bra med rype, i
morgen kommer jeg nok til at finne
ryper. Dette med rypene slag desværre feil, i de
3 paafølgende dage fik jeg kun 12 rype.
Den 21. ds. skjøt jeg dag ytterligere 12 rype.
Den 22. oktober begynte jeg røvfangst, idet jeg
radde over Austfjærd og satte op 47 fælde ind-
over til Lyggedalhytta. Dagen efter gikk jeg

videre indover til båten som jeg bante
for sand og is bakte den derpaa høiere op
paa land. Medens jeg arbeidet med båten
fik jeg se 3 hvitron av hvilke jeg var saa
heldig at faa skyte 1, idet den kom springen
de mot mig efter fjæren. Jeg var ogsaa
saa heldig at finne 2 halve kuler a. ca. 25 kg.
med raagummie som ypperlig materiale til
at saale fottæiet med. Nat til den 25. ds.
fangst jeg alle hús roene 5 stkr. ialt, men
2 av dem var desværre verdiløse. Nu gikk
det slag i slag med opsættingen av fællene
og den 1. november hadde jeg fåt op 273 fæll
og 2 sakse. Fangstfeltets samlede længde er
ca. 90 km og jeg disponerer over 7 fangst-
hytter ialt. Oktober ind. i år er jo var-
dradisjonelle valg ind. Jeg vil håpe at stor-
tingvalget denne gang vil resultere i et
helt systemskifte til virkelig gave for land-
og folk, og ikke bare i et personskifte som
bare har til formål at kjæmpe om taburet-
tene. Den 2. november fandt jeg en halv

-død rype som var stygt skamper anta-
-gelig av isugle. Dagen efter fandt jeg til
min forbauselse, nesten paa samme
sted en død kvitrov med fottene sliken-
de af av snen. To yngre larsjover fandt
et dypt hull bak det ene året, jeg antar at
roven har bukket under i kappen med en
isugle. Lørdag 5. november: jeg har endnu
idag et spor i snen efter snetilfing, har vi
skutt de sidste rypene for iaar, hele rype-
fangsten utgjør 215 stkr.

Lørdag 7. november:

Sent viir men kald. jeg sadde over austfjord
paa 1½ time, satte op båten og gjorde den fast
i en stor sekvedstok, gikk derpaa inover felt-
et til Lygtedalhytta, fangst 1 blårov. Da
jeg endelig var ferdig med feltet var kl. 3
ann efund. jeg hadde tenkt at gaa strak ut
-over til båten igjen og ro hjem med us vi-
-ret var godt, men da jeg hadde spist og druk-
-ket te i hytta, begynte det blaase op av nord
og vinden øket efter hvert til stivkuling, det

ikke andet for mig at gjøre end at stause
op i hytta og vente indtil uveiret atter gikk
over. Men det blev desværre en pressig tilvarel-
-se, det blåste nemlig og fikk me tuert igjennem
hale hytta og snen, en gammel forsustet og i-
-stykker ruset kamfyr røk ind. Til alt hell
fandtes der en rimmelig sovepose av reddyrs
-skinn, og selvann traame vundte ind og var
helt lase var det hinf at ligge i soveposen.
Mit fangenskap varte helt til den 12 ds. da
kulingen endelig gav sig kl. 8 om kvelden, til
bross for mærket jeg straks utover til båten
som jeg håpet at finne uskad paa plass, i
motsattfall hadde jeg måttet returnere den
bange mi til bakk og ha nok et ufrivilligt
ophold i den ufrivelige hytta, for derefter at fort-
-sette den risikable og nu i mørketiden endog
hvisfarlige marsj over M. Refler og Stübku-
-dorfbrøn til austsiden av austbøen. Men til
min lykke stod båten i rart, om end vel-
-dig nediset paa plass. Efter at ha banket
båten ren for is, drog jeg den paa havet og

rodde hjem. Den 13. ds tvilte jeg mig et
efter skibassenen fra igaar.

Lørdag 19. november. Heltil har jeg
spist kaviar, men idag har jeg for første
i denne sæson bakt 8 brød, men de blev des
-værre ikke saa gode som ønskelig kunne
være, men alt selv gjort er vel gjort, beder
lykke næste gang. Torsdag 23. ds. Løst veir med
klar himmel og lidt frost, men mærket
som i en søk. Jeg rodde over fjorden til
Karspynten. Lyset fra Ritters lytte lyste mig
indtæ som et rødt øie igjennem mørket
da jeg nærmet mig Karspynten. Medens jeg
var hos Ritter fangede han en av huseroe-
-ne om natten, jeg imærkede Ritter hvort
-des man skal flaa skinnene av roen, reise
og tørke det. Til Ritter førte jeg 1 feltåks, 1
boks "Clarylin" og 1 termasflaske, til gjengjæld
fik jeg av ham 2 boks parafin (ca. 36 l.) og
3 glassruter. Ritter hadde funnet resten av sin
båt i bænner av vestfjord. Dagen efter rodde
jeg hjem; Det var min sidste båtfer til

Ritter i det gamle aaret. Paa min skjøf
jeg 4 erfulgte de sidste far i aar.

Lørdag den 25. november:

Den lange uhyggelige polarnat har nu
fatt mig i sin faar, timene synes at være
uten ende og dagene som smaa evig-
heter. Stimm iulben jager snesformene
med kolosal kraft ut eller ind fjorden
medens sjøspræken fra det åpne hav står
langt over land. Til andre tider kan det
være stille med klar himmel, glitrende
stjerner og flammende nordlys. Jeg forsøkt
er at staa den iendelig langsomt sneglen-
-de tid kjel paa bedste måte, jeg forsøker
at søne mest mulig, men klarer med min
bedstevilje ikke mere end 12 timer av døgn
saa er det da at hugga ved, koke mat, baka,
vaska klar og løse, jeg er heldigvis godt
forsynt med kasestof. Stimm om kan jeg
staa lange stunder ute og lytte til havets
brølen, eller bedragte stjernehimlen, melke
veien og det altid skiftende nordlys. Her i

det dystre men stærke naturen lærer
man sig selv bedst at kjenne, man
blir kjennek renset for alle fine for men-
nisker og falsk overlegenhet. Jeg skulle ha
gitt meget for nye aviser eller nyheter fra
verden, eller for en jeg kunne snakke med.
Men jeg har desværre ikke adgang til radio
at lytte til.

Freitag 1. Desember:

Frisk bris av syd med mildt veir og små-
regnbygger. Jeg gikk utover til biotatianene,
brukte hele 8 timer paa veien til Etatöra,
som følge av vindveiset var det vann-
dammer over alt, og en stor del av fallene
var i ulage. Den 4. ds. rodde jeg utover fra
Villa Moen til Sletcherhytta, fangst 1 hvit-
rov. Dagen etter gikk jeg tur og retur over
fjeldet mot Storistron, fangst 2 hvitrov.
Den 7. ds. kom jeg hjem igjen til turist-
fjærdus, da maanen allerede var borte var
det vanskelig for mig at finne frem.

Freitag 15. ds. blev jeg opskramt om natten

av en sterk kuling av sydvest, men
uansett gjorde dog ingen skade.

Lørdag 24. Desember.

Finnt veir med maanedskinn. Jeg har feiret
julen med litt ekstra kakalade og læst
all julelitteratur som stod til min rådigh-
het. Fredag 29. ds. Finnt veir. Enden ingen
is. Jeg rodde en snar tur over austfjærd
for at se til fallene, men ingen fangst.
Det blev min sidste battur i vinter her
inde i fjærdus.

Mandag 1. januar 1934.

Jeg har ønsket nyåret velkommen, ikk
om det endelig maa bli bedre end sin for-
ganger har jeg holdt en literfest med
kakalade og nagen sukkerkoring jeg had-
de gjemt siden ikk. Til det nye året har
jeg sat op en ønskeliste, men får dog ikke
at nedskrive den i dagboken for ikke at bli
skuffet. Resten av januar md. var præ-
get av stige kulinger med snefok, høi
temperatur og lav barometstann.

Torsdag 4. februar:

Kuling av nord, med snefok, 11 k ldegra-
der og barometerstamm 718 m. m. der lauste
jeg nagerinde har rofert i Widefjord.

Fjorden er nu for f rste gang full av is-
s rpe. F rste halvdel av februar var jeg
en 10 dages tur utover til bistationsene.

Det var endnu  pnet vand fra "Villa Kv-
en" og utover, da mellemske isbr ktinger
nu endelig var frosset beh ndte jeg ikke
b t for at komme til "Gletscherhytta".

Onsdag 14. ds.

Trisk bris av nord, 18 k ldegrader. Jeg kom
hjem idag, fangst 3. hvitrov. Dagen efter
kom Ritter i bes k til mig, det stod vel til
med Ritter, han har kun nat til et kj tt, 12
ryge, endel erfugle og nager faa andre fugle
har v ret hele hans kj ttf rraad. Den 16. ds.
var vi begge paa rygejagt, men saa ingen.

Den lave temperatur som i hele denne ned-
har holdt sig mellem 20 og 25 k ldegrader.
K llminerte den 22. ds. med 30 k ldegrader.

Ritter gik hjem igjen den 23. ds. medens
var en 4 dages tur til feltet i st tbohu
fangst 1 hvitrov. Den 22. ds. fik vi  nled-
ning til at kille solen velkommen. Vi lev-
enige avn, eftersom solen viste sig til van-
lig tid, at verdun endnu ikke var gaaf un-
der, tilbrass for den verste administration
vi nagerinde har haf. Den 28. ds. saa jeg
de f rste havheste som kom kryssende
indover fjorden.

Torsdag 1. mars.

Pent veir. Jeg har sk tt 1 snad uto-
paa isen. Den 9. ds. kom Ritter her til
igjen, han har v ret en tur over fjorden
til  stsidan i h p om at komme efter
isen utover til Bangv uk, men fast is
kanter naadde ikke l nger utover til
"Gletscherhytta"; hvor for Ritter m tte retur-
nere tilbake med  f rretet sek.

L rdag 10. ds. Ritter gik idag til Langg ar-
byen, da vi har beregnet turens varighet i
h nden til 14 dage, sk lle Ritter v re til

bake her igjen den 24. ds. Umiddelbart tok jeg
mig en 6 dages tur utover fangstfeltet, men
en utover til Bangvick var fremdeles
blokkert og åpent vand. Den 19. ds. var jeg
hjemme igjen, og begynte hverdag at holde
utvik efter Ritter, jeg var nemlig veldig
spent paa at faa høre nyheter, onde eller
gode, fra den øvrige verden. Men den 24. gik
uten at Ritter kom. Men den 25. om morgne
men, endmån får jeg var opståt, stod Ritter
plutselig op paa meskavlen utenfor hytta.
At mit ønske om melkammer til Ritter var
oprigtig og kom direkte fra hjertet, behøver jeg
vel ikke at tilføie. Ritter kunde fortælle at
vorden bestod endmån, og var ombrent i den
samme forfatning som før brass alt. Det skal
altsaa meget eksksa til for at faa var gamle
jordklode ødelagt. Til brass for at vi har gjort vort
bedste i saa henseende, saa har vi heldigvis
endmån ikke magtet det hittil. Sarsaken for
at Ritter blev saa lange paa turen, var den
at han hadde opholdt sig hele 5 dage i

Langyearbyen. Den 11. mars hadde Ritter
gåt sydover efter Mittag Lefterbrøn efter den
rute som jeg hadde paapekt, han kom
ned til Skotske hytta i Ebbadalen i K. B. bay
efter 9½ times marsj. Godt gjort for en sam-
gik der førstegang. Fra Skotskehytta fortsatte
Ritter marsjen videre sydover over Kap Ekhof
til Gibshuken, det var åpent vand til K. C.
hvarfor han måtte arbeide sig sydover efter den
smale og sterkt skrående landkollen under
Gibshukfjellet, medrullende sten og sne driver gjorde
veien endog livsfarlig; men det gik godt og
Ritter var fremme med hytta i Gibshuk efter
8 times marsj. Tredie dag gik Ritter til brøds-
fjället og Edvind Nilsen i Lassen bay. Under Trep-
fjellet måtte han stige. Ptenersen som over-
vintet i Bjørnåhøven sammen med 2 av
sine sønner. Ptenersen som var paa syne
jagt indvirket Ritter til hytta. Den fjerde
dag gik Ritter over Passdalen til Langyearby-
en paa 10 timer. Gjølberg Nilsen var plagt
av svulster op under haise arm; hvarfor han

måtte søke bage i Langgyarbyen.

Av interesse for fangstmann Künne Ritter
b.l.a. fortælle at det nu atter var ansat en
ny sysselmann for Svalbard. Den nye Sysselmann
er den bekjendte Kanadiske fangstmann Helge
Tungstad som ifjor blev ansat som Sysselmann
for Fst Grönland. Ved den sidste ansættelse av
Sysselmann paa Svalbard tror jeg man endelig
her fåt den rette man paa rette sted.

Hr. Tungstad som selv har praktiseret som
fangstmann først i Kanada og senere paa Grön-
land, skulle jo ha de allerbedste betingelser for
at kjenne til fangstmannenes liv og virke
og jeg har iallefald det håp til den nye Syssel-
mann, ifall vi får beholde ham paa Sval-
bard i nogen aar, at han blir bedre end alle
hans forgjængere til sammen. Det at han alle-
rede i vinter har bestemt sig til at ta en in-
spektionstur med himmelspenn over saa sto-
re dele av Svalbard som mulig, tyder paa at
mannen har viljekraft og energi nok til at
brøtse enhver hindring, når det ved selvsyn

gjælder at satte sig indiforholdene. Det er i
hvertfall mere end man kunne si om de
fjorige Sysselmann. Hr. Tungstad skal efterforly-
dende ta sin første inspektionstur til Nidefjorden
Bangenhuk med fangstmann Gjølberg Nilsen
som kjendtmann, efter hvad Ritter mener
kan han saaledes være her paa Tirstfjord
med den 1. eller 2. april f. k. Han er velkommen
Ritter kunne videre fortælle at fangstmann
Otaas overvintrer i Diksonbay, men ved av
reisen i høst blev hans margariner argt
igjen i Langgyarbyen. Gjølberg og Edvind Nilsen
forsøkte senere paa høsten at føre marga-
riner til Kap Fersen, men grundet uveir fik
de den ikke længere end til Skaus Bay. Liden
er det ingen som ved om Otaas har huet
margariner fra Skaus Bay. Fjergens og en gåt
fra Fransø overvintrer ved Akharnet.
Evald Smütster ved Kap Morton i Bellin
Blancii Kalipselbyen og Harald Vatun et sted
i Storfyorden. Medens de 2 karne som skulle
reise fra Langgyarbyen til Prins H. Forland.

overvintrer i Lammebay. Nu arnet nyt
kønne Ritter berette at "Skala" av Francis
vort fragtfartoi fra ifjor var forlost. At
det var godt daartig med fangsten i Kvit-
sjøen, medens Hofoffisbet skulle ha sløt
bra tid. At ap. S. N. K. hadde kjøpt kullgru-
dene i Braganzabay for en million kroner og
at der muligens igangsettes drift til sammen.
Medens Ritter var i Isfjord skjøt jeg ca 30
ryper, av disse fik Ritter med sig 10 stkr. da
han den 28. mars gik hjem til Karspyuten.
De sidste dagene av mars med. var jeg
optatt med at pudsse op rovskindene, gå
paa rypejagt og rydde op og vaske ^{op} slik at jeg
kunne gi den nye Lyselmann en verdig
mottagelse. Det er nemlig førstegang en Lys-
selmann kommer i besøk til Widefjord, så
vidt jeg ved. Jeg bedragter det ihvertfall som
en begivenhet av de skjeldne.

Mandag 2. april.

Stille, klarhimmet med solskinn og 20 kulde-
grader. Trugstad og Ljølberg Nilsen kom kjørende

de hertil i middagstiden med 5 hinner, de
kom kjørende igaar over Kistag Løfbergen
og overnattet i Lygtedalhytta. Jeg ønsket
gjæstene velkommen og gratulerede Trugstad
med Lyselmanns stillingen, han bærer, som
rimelig er, mere prag av en fangstmann end
naget. ^{landet} Jeg håper og ønsker at alle som vil
ha ordene forhold paa Svabard maa faa nyt-
te og glæde av ham i fremtiden. Det er iallefald
en man som det gaar om at rekke mening
er med paa like fot, man får sig ikke
som en fattig husmann likeoverfor storbar-
den, som en menig soldat likeoverfor genera-
len, ^{eller} som lakien likeoverfor keiseren; han kunne
er os ikke med sit ~~sin~~ blik selv om vi
av varvare kommer til at sige du til ham.

Den 3. april kjørte Trugstad og Nilsen til
Karspyuten, hvorfra Trugstad og Ritter
sammen dag skulle kjøre utover til Svart-
berget paa østsiden av fjorden og fortsatte
derfra videre nordover efter indlands-
isen til Bangenbuk. Nilsen kom til bakte

hertil om kvelden og skulle reise her til
Tungstad og Ritter kam til baka om ca. 6
dage. Men tok man hensyn til at de kam
til at kjøre over ukjent terrang og der til kån
ne bli forsinket av snø og snøfall, saa
synes jeg nok at tiden var for kort bereg-
net. Imidlertid kose vi os her ved broløstø-
tionen jeg og Nilsen, vi fordrev tiden med
litt rypejagt, læsning og oppfriskning av gamle
oplevelser ute og hjemme. Da tiden var
annme nær Tungstad og Ritter skulle være
tilbake gikk Nilsen hver kvell op paa ut-
kikkshøngen for at se efter dem. Den 12 og
13. april gikk jeg rundt hele austboten og slag
ned alle fellene, fangsten blev en hvitrev.
Da Tungstad og Ritter endnu ikke var kam
men ^{tilbake} den 14. ds. bestemte jeg og Nilsen os til at
gaa utover for at se efter dem, den første
dag gikk vi helt utover til Svartberghytta.
Her hadde de ifølge dagboken overnattet. Den
15. ds. var det frisk vind og nord med sne-
fok og frost. Tungstad og Ritter kam sig

derfor ikke lenger ned til „Villa Møen“
den dagen, ifølge dagboken paa sidstnevnte
sted hadde de kjørt op paa indlandsisen efter
den første isbrøn som naar ned til sjæn-
narden for V. N. hvilket jeg ogsaa hadde rådet
dem til. Min teori om at de måske hadde
kjørt ned til Lammebag efter at de hadde
været paa Bangenhuik måtte forkastes av
den grund at de hadde lagt igjen sit film-
apparat i Svartberghytta. Jeg og Nilsen gikk i
følge nordover til den før omtalte isbrøn og
der fandt vi ganske rigtig sporene av dem.
Vi blev da enige om at skilles, Nilsen for at
retürnere tilbake til Langyearbyen og jeg for at
gaa utover helt til Bangenhuik inden efter
nyisen hvis den holdt eller innofsafall over
indlandsisen. Jeg var ikke særlig begeistret
for turen til Bangen, si av gammel erfaring
vet jeg at den er baade besværlig og endog hæ-
farlig. Men da Tungstad og Ritter nu hadde
været borte nesten den dobbelte av den tid de
med rimelighet skulle bruke, saa hadde jeg intet

valg, men bestemt at ta risikoen. Da jeg den 16. ds var ferdig med alle faldene helt utover til Storiskraen, forsøkte jeg først at gaa utover efter nyisen, men da den desværre viste sig at være usikker gik jeg tilfjells for at omgaa Storiskraen efter indlandsisen. En Ridder hadde jeg med mig paa ryggen et par kornager, snebriller til Halle og Anders, et haglgewær med 50 patroner og 1 slirkniv.

Op paa fjellet var det delvis tåke, men jeg kunne dog orientere mig. Plutselig fik jeg se gjennom tåken et stort hvit dyr som bevæget sig op paa en fjellkam, jeg trodde først at det var en isbjørn, men jeg saa snart at det var en hvitør som laa og sov i solveggen. Jeg fandt snart frem gevær og ammunition og forsøkte mine gamle sparjagt künster fra Norge, og det lykkedes over allforventning, jeg hann roven paa ca. 30 skritskall hvor paa en fjelltrøffer av høire løpet gjorde det fuldstandig av med den. Det viste sig at være en stor

hann rove. Jeg rev skinnene av den i en fart og fortsatte marsjen et hvitørskinn rike re. Hannen to trediedele op efter Storiskraens sidligeside opdaget jeg en nedgang til kraen ikke ulik en part og da der midt paa den motsatte var en lignende part bestemt jeg at vaage forsøket med at gaa over kraen, si derved vilde jeg karte av paa marsj tiden med ca. 3 timer; men til gjengjeld var marsjen over kraen forbundet med en betydelig risiko; Men skit la gaa! tænkte jeg. Hva som intet våger hann intet vinder.

Braen som saa slett ut var dekket av et tykt lag med ny sne, men paa flere steder kunne jeg se forsøkninger i snedekket hvilket var et sikkert merke paa at der var farlige revner i min umiddelbare nærhet. Til overgang valgte jeg et sted som syntes at være fri for de farautalte forsøkninger; men i dissiget var det ikke alltid saa godt at se alle ujevnheter i snedekkeets overflate. Jeg svanserte frem med den

største forsigtighed følende for an mig med sta-
-nen for hvert skridt. Tankene arduet jeg mit
testament, likesom min fortid passerte re-
-ny for mit indre blik, det var særlig mine så-
-kaldte gode gjerninger jeg syntes at huske bedst.
Jeg mindtes saaledes at jeg engang gav 25 øre
i kallegt til Frelsens armen, en anden gang
fik en fattig enke 30 øre, en tredie gang kjøpte
jeg kinobilet til en smaa pike. Men jeg ruf-
-sjet ikke ^{med} trægrimmene den gang, men kom
bestemt velbeholden over bræm. Siden var
det en let sak for mig at finne frem til
Anders og Kattes sydligste kistation Rüssebua,
men jeg hadde brugt hele 9 timer paa turen.
Ved Rüssebua fandt jeg til stor lettelse for
mig spor efter hinner, det tydet paa at Fug-
-stad og Ritter for ikke saa lange siden
hadde opholdt sig der. Jeg blev naten over i
Rüssebua, men da der var småt still med
sengklar og unda mindre med brændsel, saa
småpris jeg hele naten. Et nagen lard stump
-er som jeg fandt i hytta fik jeg ned at staa

de istykker med øksa, sag fandtes ikke. - saa -
-pas brændsel at jeg kunne forme varmen
når hilder blev altfor generende. Dagen efter
fortsatte jeg marsjen videre nordover, Dyp løst
sne forsinket mig betydelig, der til var det en gene-
-rende metvind med snefok, sike og frost.
Paa veien blev jeg atter var halvt utviste
-de hinner og slødesper. Ved Lakrevaag hvor
den næste kistation staa stoppet jeg nagen
minutter. Da jeg ogsaa her saa spor efter
hinner var jeg nu ganske sikker at Fugstad
og Ritter makte vare, eller hadde iallefalt va-
-ret paa Bangenbuk. Da jeg nærmet mig Bang-
-enbuk gik jeg altfor langt til høire i skænen og
kjendte mig ikke igjen for jeg var et godt
stykke inde i Mosselbay. Endelig efter 8 times
marsj fik jeg se noget sort, ikke uligt et peri-
-skop paa en innervandsbåt, stikke op av
sneen og da det samtidig steg røk op av "peri-
-skopet," skjante jeg et hytta ogsaa makte vare
der begraet med i snemassene. For at kom-
-me til indgangsøren måtte ned igjennem en

shagt av sne. Efter at de første hilsener var
ufuckstet kunde Kalle og Anders fortælle at
Tingstad og Ritter ganske rigtig havde været der.
men havde hele tiden været saa plaget av sne
sne, tåke og frost, at de først havde returnert
derfra den 14 ds. Den første startdagen fra "Villa
- Nøien" hadde de møtt mot vind, snefok, tåke og
sterk kühle straks de kom op paa indlandsisen.
Da himmelen var uvillige til at gaa imot u-
veiret, måtte de til at begynde ta en auctligere
kurs, dereed kom de i 1050 m. skøde o. h. og da
de allerede kunde skimte Hinlopenstradet igjen
nem tåken beslütet de at endre kurs og kjørte
nu i nord vestlig retning. Efter ukallige mange
timers kjöring kom de endelig ned til 500 m. s. h.
o. h. og da de gjennem tåke havet samtidig fik
se en svart, lodret bergvegg frem og til muste
beslütet de at slaa leir for natten. Den sorte
bergveggen antok de måtte være Storishraens
nordre side. Den næste dag var snestormen
saa sterk at de blev liggende ueirfast i
seltet, det begynde nu at minke leiren kelig

paa både for folk og hunder; Men heldigvis
hadde veiret bedret sig saa pas den tredje
dagen at de kunde fortsatte turen. De for-
sökte nu at ta den korteste vei ned til
kysten i håp om at finne ^{en av} Anders og Kal-
lesfangstkytter, og de var heldige, ti til fro-
for at de var ukjent kom de helt ueventet
dimpende over Rüssebua; Men da der des-
verre var småt med folkemat og slet ingen
hundemat, måtte Ritter, efter en kort hvil,
gaa videre utover langs kysten for at
hente mat til folk og hunder; Men u-
kjent som han var med berøget, gikk
han forbi hytta i Laksevåg uten at se
den, han fortsatte allikevel at famle sig
paa. maa gaa videre utover igjen men
fok og tåke. Det lykkedes endelig efter to
diners marsj, når han næsten hadde op-
gitt håpet om at finne frem og kraften
var utfoint, at maa frem til Hytta som
han fandt knu med et tilfelde. Han var
da saa medtatt og forfrossen at han måtte

hjelper os med de overisede kløerne.

Straks efter gik Kalle indover med folke og hjerne med og assisterede Trugstad og hjerne spændt indover til Bangenbuk.

Trugstad og Ritter blev nogen dage på Bangenbuk, dels for at hvile sig og dels for at finde en bedre returvej over indlandsisen.

Onsdag 18. april. Skille, solskin og 20,5 kuldgrader, vind fra syd og blæser i kysten rundt Bangenbuk. Jeg har mig igen idag, har køret vaskemaskinen som jeg fik på min.

Kalle og Suders har været friske, når man ser at Suders plages af reumatisme, er motløs og fæmalt, de har nemlig fået et krampe i hvidt, hvilket er den dærligste

fangst man nogen sinde har fået på Bangenbuk, det kommer formentlig over hvidt og mangel på baksis. Da de og saa havde en gammel - sindsprækket

kampfyrt til sin rådighed, har de i vindens løb brændt op saa en masse mængder

og rokket at de nu begynder at slippe af

for brændsel, det tilbrass for at der efter mit skjøn fandtes ca. 2 aars brændsel på Bangenbuk, da jeg var der på besök i høst.

Torsdag 19. april. Svak vind av s. øst - klar himmel med solskin og ca. 15. kuldgrader.

Jeg gik tilbage fra Bangenbuk til Rüsseke på 6 timer hilsener fra Kalle og Suders til slegt og nummer i Fransø. For at holde

kulden ute måtte jeg holde fyrvagt i Rüsseke hele natten, det blev derfor ikke saa roligt med søvningen. Dagen efter var det og

saa fint veir. Jeg fortsatte turen videre indover efter indlandsisen og kom til Gletscherhytta efter 7 timers marsj. Da det

nu var klart veir fik jeg se flere forlige revner på storisken som jeg hadde passert bare på nogen meters av stavn på

min tur utover. Fra Gletscherhytta fortsatte jeg samme dag indover til "Villa Møen".

Ifølge dagboken har Trugstad og Ritter kommet til V. M. om kvelden den 15. april på reise fra Bangenbuk, altsaa samme

dag som jeg gik utover for at lete efter dem. I medens Ljølberg Nilsen returnerte samme dag for at gaa til Langgyarbyen for ånn nåddem^{dig} at organisere en innsamlings ekspedisjon. Etter nogen siners hvil måtte Trugstad og Ritter etter bytte av, Trugstad for at inndrøfte L. Nilsen og Ritter for ånn mii lig at stoppe mig i Gletscherhytta. Trugstad nådde Nilsen igjen samme dag i Svartberghytta, medens Ritter gik sig måte på føttene^{ne} paa ryggen og måtte av den grunn returnere tilbake til V. M. hvor han ifølge dagboken overmattet og annodet mig ånn komme over til Karspyuten når jeg kom tilbake. Den 21. april kom jeg til Karspyuten hvor jeg traf Ritter hjemme, han var mii ferdig med nedslaaingen av fjellene, men hadde ikke fåt nogen ro; Netop mii holdt Ritter paa at pusse av alle rovskindene; han paa at rovskindene fra Bangen hikk var skjodesløst behandlet.

Den 22. april var jeg hjemme igjen.

Jeg og Ritter blev enige ånn at vi skulle gaa i fælleskap til Langgyarbyen den 26. april, dragende efter os paa en liten skislade all var fangst, vi proviant, og ånn nåddem^{dig} bagasje. Den 23. april saa jeg den første snebitting. Dagen efter var jeg for siddegang paa jøgt i denne sesong, og skjöt 7 rype. Den samtede rype fangst i vinter blev 300 stkr. ialt. Den 25. april kom Ritter over til mig. Dagen efter gik vi indover til hytta i Tustebotn, dragende efter os et lass på ca. 40 kg. Isen var naktinde jevn og hård og føret var upaaklagelig. Dagen efter drag vi videre indover og nådde Nittag Løfler brøen efter 3 times marsj. Stigningen paa brøen i forbindelse med dyplis brø gjorde mii en efter hvert langsammere og tinger, vi nådde endelig toppen efter 12 times mii sammelig slit, som tilgift til de øvrige besværligheter fik vi mii en frisk motvind, betydelig frost og daarligt føre. Ritter som gik et par leksåmstøvler plagedes utånnelig av

frøst i føtterne. Jeg derimot som hadde et par rimmelige komrager fylt med sennegræs paa føtterne var ikke det mindste geneert av kribben. Efter yderligere 4 times marsj nådde vi endelig ned til den Skotske hytta i Klås Billubay. Gjalberg Nilsen hadde her fieldt op med sengekler, brødsel og proviant, likesom Engelsenmannen hadde lagt igjen efter sig ifjor en hel del med farin, margarin, kjeks, te og denaturert sprit. En skrivelse fra Eng. stad som vi fandt i hytta stod det at han og Nilsen hadde været der den 18. april paa sin til Pyramiden hvorfra de skulle forsøke at kjøre over Pyramidefjellet til Dixon bay for at se til Otaas som sandsynligvis hadde været uten margarin i hele vinter.

Det Skotske syndikats store og pægtige arbejdsbarakke i Ebbadalen er nu saa sterkt skadet av indbrængende is og vand at en reparation nu er absolut nødvendig. Paa store deler av taket er nemlig papperen borte, saa at varmen har fåt

brønge sig ned igjennem traet og ned paa loftet som nu holder paa at sprænge is isfykker. Den 28. ds. naadde vi til Nøis birstation ved Kap Ekholm, derfra og videre utover var det kun nyfrosen is som af paa til var åpen langs med landet.

Vi hadde da valget enten at gaa igjen ned dalen til Gibsbay eller at forsøke at komme as forbi det stupbratte Kap Ekholmfjellet. Langs efter den snøale, stein fyldte og paa flere steder steile og glashårde landkall til den næste birstation i Gibshuken. Vi valgte den sidste vei, men først måtte vi vente til natfrøstet gjorde sig gjældende, ti da var risikoen for at bli begravet eller ført ut paa havet av sne og stein skredene, som altid var i aktivititet naar solen varmet op fjellet.

Under normale forhold pleier man at tilbakelegge veien mellem Kap Ekholm og Gibshuken paa 4 timer, men vi brugte 8 timer og da vi kom frem var slødemme saa

syndeliste at spikerhadene stod fremme, for
vi kunne fortsætte måtte jeg file ned alle
de fremstående spikerhoder under mine.

Kap Ekholm fjellet lignede med sine etager,
nisker og grokker en kolosal beiggård som
var tæt i besiddelse av millioner sø far.
skjellige slags spøjgle. I nederste etage
hadde alene tilhøll, i anden etage krytjeme
i tredje havhestene og i fjerde dominerte
alkekangene, og endelig var stammåsene
som vagtmænd ^{og smådyrsk politi} spredt utover hele fjellet.

I Gibshytta fandt vi et brev en skrivelse
fra Trøstad og Nilsen, de skrev at de had-
de fuldført turen til og fra Dixonbay hvor
de fandt Oras i bedste velgående, vel
nok hadde han været fri for margariner
helt vintren, men til alt held hadde
de han hatt saa rikelig med fleck, hele
50 kg., at han hadde klart sig allikevel.
Trøstad og Nilsen hadde været i hytta ved
Gibshuken den 23. ds. og kjørt videre sam-
me dag efter nyisen til Lassen bay.

Mandag 30. april.

Træk kvis av nord vest med snefok og
nagen kuldgrader. Kl. 19. fortsatte vi
marsjen innover mot Lassen bay. Da
det var åpent langs landet omkring
Gibshuken, måtte vi drage staden efter
so rundt hele Gibsbay hvilket forlangt
voren betydelig for os. I den Skotske hytta
i Gibsbay laa ytterdøren ned, og var halv
av sne, med hjelp av en presening var
hytta avdelt i 2 rum, det indste rummet som
indholdt en stor kamfyr hadde viensyn-
lig gjort tjeneste som bistation for
fangermænd. Utenfor hytta saas halvt
nedgravet i sneen en traktor.

Landkallen ved Tempelfjellet var um-
ulig endnu værre end ved Ekholm-
fjellet. Men efter 10 timers umulig
slit nådde vi endelig frem til brødrene
Ljølberg og Edvin Nilsen i Lassen bay.

Til brass for at det var nat da vi kom
stad Nilsen straks op fyrte i ovnen, kokte

strik kaffe og brødet os paa det bedste.

Brødrene Nilsen havde været en tur til Langgyarbyen dagen før vi kom og kunne fortælle at den første båt fra Norge allerede var indreiset til Tralbard. Skermser med sine 2 sønner var allerede flyttet fra Bjana hamn til Langgyarbyen. 1 arbeider Kaare Johansen hadde nylig mistet livet ved et ulykkes tilfælde i Kullgruben.

For mig og Ritte som var helt uskjærte da vi kom til Lassenby, likesom var slæde var helt uskilt blev det en stor lettelse naar Spilberg og Edvin var saa elskverdige at de all var bagage paa sinne slæden naar vi alle sammen kjørte videre til Langgyarbyen den 1. mai.

Ved starten var det en frisk vind av syd med litt snefok, nogen kuldegrader og utmerket godt slædeføre. Filtrass for at vi hadde ca. 150 kg. bagage paa slæden drag Nilsens 4 hjørhundar saa godt at den som ikke snøre kjørte hadde vanskelig for at

